

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Balvise

Citation: Ploug, Carl: "Balvise", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 223. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-workid76661/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Thi rejs I alene, hvem Fremmedes Skik
Og fremmede Egne mon drage,
Og lad Eder Skjønhedens hende Drik
Og Kundskabens Kildevæld smage!
Og træt Eders Fod,
Og styrk Eders Mod,
Og fyld Eders Pose, og varm Eders Blod!
Men ligesaa tro og saa danske, som I gik,
Saadan skal I komme tilbage!

Balvise.

Hvem skulde synes, at Politik
Paa Bal har Noget at bestille?
Og dog det her ikke rigtig gik,
Hvis vi den rent forvise vilde.
Den spiller med i hver en Livets Akt,
I Stort og Smaat bemærkes grant dens Magt;
Om man saa vil,
Hører den til
De huslige „Nødvendigheder“.

Hvad er et Bal da? En Rigsdag, hvor
Af Benene Debatten føres
Med mere Mening og Takt — jeg tror —
End ofte andensteds der høres.

Og i den yndeligste Harmoni,
Thi Alle høre her til eet Parti:
    Skjönt national
    Og „ejdergal“,
Man valser Holstensk og polkerer.

Gud Amor sidder som Præsident
Paa Lysekronen som Katheder;
Her er han ret i sit Element
Og smilte Forhandlingerne leder;
Han deler Thinget ind i lutter Par,
Og naar de Rigtige han truffet har,
    Afstemning han
    Bringer istand,
Men — Navneopraab bruges ikke.

Og her foruden det mindste Skaar
Enhver sin frie Valgret nyder,
At sige førend det tredvte Aar,
Derefter mindre den betyder.
Ja, Kvinder stemme her saa godt som Mænd,
De vælge selv og vælges kan igjen;
    Saa liberal,
    Saa ideal
Er ingen Grundlov til i Verden.

Mens Nattens ilende Timer fly,
Vi holde vil paa vor Forfatning,
Og, naar den brister mod Morgengry,
I Drømme søge vor Erstatning.
Men Kvindens Valgret evig skal bestaae;
Den bygge vi vor Fremtids Lykke paa,
    Den hylde vi,
    Bundne og Fri!
Ja — tro mig — Skaalen er politisk.

Folke-Viser.

1.

Han gynged paa Havet og trak sin Medesnor,
Da hørte han en Hvissen af liflige Ord.
Men lyt ej, lyt ej, Ungersvend, til den falske
    Havfrus Tale!

„Kom ned under Bølgen og hvil Dig i min Favn!
„Jeg dulmer alle Sorger og stiller hvert et Savn.

„Kom ned under Bølgen og tryk mig til dit Bryst!
„Jeg skænker Dig al Verdens og Himmerigs Lyst.“